

هر ساله هفته آخر سپتامبر به عنوان هفته جهانی ناشنوایان نامیده شده است که این روز در تقویم رسمی کشورمان مصادف با روز جمعه نهم مهر ماه است. امسال شعار جهانی این روز «با زبان اشاره، من برابر من» انتخاب شده، شعاری که در پس آن هزاران هزار حرف و نکته نهفته و حرف دل بسیاری از افراد ناشنوا و کم شنوای کشورمان است.

بر اساس آمارهای رسمی و به گفته دکتر **زهرانوع پرست**، مدیرکل مراکز توانبخشی روزانه سازمان بهزیستی کشور حدود ۱۶۸ هزار و ۹۰۰ نفر دچار معلولیت شنوایی هستند و از هر ۱۰۰۰ نوزاد متولد شده، سه نفر با اختلال شنوایی مواجه هستند، در واقع روزانه حدود ۱۵ کودک ناشنوا در ایران متولد می‌شوند البته این بدین معنا نیست که تمامی آنها کم شنوایی مطلق دارند بلکه این افراد با اختلالات شنوایی که شامل متوسط، شدید و عمیق همراه است، دچار هستند. البته با شیوع سالمندی در جامعه قابل پیش بینی است که بر تعداد جمعیت ناشنوا و کم شنوای کشور نیز اضافه خواهد شد. همه این موارد لزوم تهیه برنامه‌ای جامع برای افراد دارای آسیب شنوایی را می‌طلبد. جامعه افراد دارای آسیب شنوایی کشورمان همچنان با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم می‌کنند. یکی از پیش پا افتاده‌ترین این مشکلات عدم استفاده از زبان اشاره است هنوز بسیاری از وسایل حمل و نقل عمومی فاقد تابلوهای نمایشگر نشان دهنده مسیر برای افراد ناشنواست و تصور کنید وقتی فرد ناشنوایی سوار اتوبوس باشد و راننده اعلام کند که در فلان ایستگاه توقف نخواهد داشت او از کجا باید متوجه شود؟

هنوز در بسیاری از برنامه‌های صدا و سیما اعم از فیلم‌ها و سریال‌ها و برنامه‌های سرگرم‌کننده جای رابط ناشنوایان خالی است! شنوایان ناشنوای بسیاری فاقد ذهن هستند با اینکه تعداد بیشماری از این افراد بخصوص در حوزه هنرهای تصویری و گرافیکی دارای مهارت‌های خارق‌العاده‌ای هستند به طوری که نمونه کارهایشان همیشه با اقبال مواجه می‌شود اما شانس ورودشان به بازار کار به دلایل مختلف کم است که مهم‌ترین آن «ناشنوایی» است چرا که صاحبان مشاغل حاضر به استخدام افراد دارای آسیب شنوایی نیستند! البته ناشنوایان شاغل هم وضع بهتری ندارند بسیاری از افراد جامعه نمی‌دانند که در مواجهه با یک ناشنوا باید چه کنند و چگونه باید با او ارتباط برقرار کنند همه این‌ها باعث شده تا بسیاری از افراد دارای آسیب شنوایی خلاق و با استعداد کنج خلوتی را انتخاب کنند و به خلوت خویش پناه ببرند.

متأسفانه مسائل و مشکلات ناشنوایان تاکنون مورد توجه جدی مسئولان قرار نگرفته است این در حالی است که این افراد از مظلوم‌ترین گروه‌های معلولیتی به شمار می‌روند اما شاید چون معلولیتشان بارز نیست زیاد به چشم نمی‌آیند. از این گذشته سازمان‌های مردم‌نهاد فعال در این حوزه نیز بجزی یکی دو مورد به دلیل مسائل و مشکلات مالی نتوانسته‌اند حل‌کننده مشکلاتشان باشند. امید است که با گرامیداشت این روز تنها و تنها به شعار این روز جهانی اندکی عمل کنیم و برابر سازی فرصت‌ها به افراد دارای آسیب شنوایی نیز این امکان را بدهیم که با استفاده از زبان اشاره با دیگران برابر باشند.

عکس: ایران سپهر

راشیه کاری

ناشنوایی معلولیتی است که ارتباط فرد و جامعه اطرافش را دشوار می‌سازد. در بهترین حالت ناشنوایان از دایره لغات محدودتری نسبت به افراد همسنگ خود برخوردارند و به ویژه در محاورات با مشکل روبرو هستند. در این میان آنها که خواسته اند، توانسته اند چنان توانایی خود را در این زمینه بالا ببرند که باورش برای دیگران محال به نظر آید.

دانشجوی امروز دکتری فلسفه هنر و مدرس دانشگاه، **سرسین اسماعیلی** یکی از این افراد است. اگر روبروی کسی باشد با مهارت ویژه‌اش در لب خوانی و گفتاری سلیس کمتر کسی باور می‌کند، افش شنوایی عمیق دارد. می‌گوید:

مصاحبه با دختری که حاضر به گفت و گو نیست

تجربه بیوندی

روز ناشنوایان که نزدیک شد من هم مثل هر خبرنگار دیگری که به دنبال موقیبت‌ها می‌گردم، به او رسیدم. دختری ناشنوا که از مشکل کم شنوایی هم رنج می‌برد. تلگرامی، چند بار از او خواستم با من گفت‌وگویی داشته باشد اما بی اعتنائی می‌گفت قبلا مصاحبه داشته‌ام آنها را بخوانید. گفتم مصاحبه اختصاصی می‌خوام و جوابی نشنیدم. تا اینکه مادرش با من تماس گرفت: «دخترم نمی‌خواهد مصاحبه کند. من خیلی تشویقش کردم حرف بزند اما حاضر نمی‌شود.» او برای دومین بار در مسابقه بین‌المللی کارتون گرافیکاتور که در روتن آلمان برگزار می‌شود رتبه دوم را کسب کرده است می‌گوید خبرنگارها فقط برنامه‌ای روی آنتن ببرند. کسی به فکر درد امثال من نیست، مسئولان هم که هر چه از امثال من بشنوند اصلا توجهی نمی‌کنند. من برای چه باید مصاحبه کنم تا مردم مرا ببینند و مثل همیشه بگویند خدا را شکر که ما اینجوری «معلول» نشده‌ایم.»

دردش را می‌فهمیدم بارها برای خودم هم پیش آمده بود. به او گفتم: اما اگر امثال شما هم در جامعه حضور نیابید مردم و از همه مهم‌تر هموعانتان چه طور بفهمند که با این محدودیت‌ها هم می‌توان به قله‌های توانمندی رسید. چگونه برای خود الگو بیابند. چگونه نمونه‌ای شوید برای

آنهایی که با همه قدرت و قوت جسمی، انگیزه‌ای برای تحرک ندارند. وقتی فهمیدم با او درد آشنایم گفتم: «به من حق بدهید، ما جمع کنیری از ناشنوایان از سال‌ها پیش از سیما خواسته‌ایم برای بعضی تنها بعضی از برنامه‌های پر مخاطب خود زیرنویس بگذارند تا ناشنوایان هم بتوانند از آن استفاده کنند. اما هیچ اتفاقی نیفتاد ولی روز ناشنوایان که می‌شود یاد ما می‌افتند. راست می‌گفت: دوست معلولی را که به یاد آوردم که در مسابقه مقاله‌نویسی در حوزه معلولان که از طرف بهزیستی برگزار می‌شد مقام آورده بود. با تصور اینکه دیگر با این شرایط خبرنگاران از او و معلولیت و مشکلات خواهند پرسید، در مراسم اهدای جوایز شرکت کرده بود اما در پایان برنامه باز با کمال تعجب دیدم بود خبرنگاران برای مصاحبه با

برگزاری چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر معلولان امید آفرین در آذر ماه

تغییر نگرش جامعه نسبت به طبقه معلولان با فرهنگ‌سازی و نشان دادن توانمندسازی آنان از دریچه هنر، مواردی بود که توسط داوران بازیین چهارمین جشنواره بین‌المللی امید آفرین بر آن تأکید شد. به گزارش خبرنگار مهر، در نشست بازیینی دوازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر معلولان امید آفرین کاری از معلولان شهرستان قروه، بر ایچاد فرهنگ‌سازی و نگرش مثبت افراد جامعه به معلولان و تغییر نگرش اجتماعی و مشارکت آنان در اجتماع تأکید شد. در ابتدای این نشست دبیر ستاد اجرایی چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر معلولان اظهار داشت: «سومین دوره این جشنواره در سال ۸۸ به میزبانی تهران برگزار شد که بعد از یک وقفه چندساله برگزاری چهارمین دوره آن باتوجه به پتانسیل‌های موجود در اصفهان و میزبانی سه دوره جشنواره منطقه‌ای به این استان واگذار شد.»

یک هفته با اخبار معلولان

گفت و گو بانسرين اسماعیلی، ناشنوای موفق تنها ماندم اما هرگز تسلیم نشدم

از بد تولد کم شنوایی ۴۵ درصدی مادرزادی داشتم، به دلیل ازدواج فامیلی. پزشکان گفته بودند شنوایم از این هم کمتر می‌شود. یادم هست آن روزها، مادرم با همتی ستودنی برایم کتاب می‌خواند تا دایره واژگانم افزایش یابد. به این ترتیب تا ۷ سالگی بیشتر اشعار سهراب سپهری و فروغ فرخزاد را برایم خوانده بود و من تلاش می‌کردم آنها را حفظ کنم. بعدها هم، اغلب اشعار حافظ را برایم می‌خواند.

اسماعیلی می‌افزاید: ناشنوایی من پیشرونده بود تا آنجا که الان افت شنوایی من شدید، حدود ۹۰ درصد است و بدون سمعک اصلا نمی‌شنوم. به مرور که خواندن را آموختم، شروع کردم به کتاب خواندن. زمانی که دبیرستان را تمام کردم بیشتر آثار ادبی مهم و در دسترس آن دوران را خوانده بودم آثار تولستوی، چخوف، شعرهای شعرای مهم و... البته در زبان آموزی و بیشتر در مکالمات و صحبت‌های عامیانه روزمره که کمتر به گوشم خورده بود مشکل داشتم و هنوز دارم. چون زبان آموزی من با مطالعه

کتاب شکل گرفته بود. در کودکی، به دلیل کم شنوایی، ارتباط برقرار کردن با بچه‌های دیگر برایم سخت بود از این رو به سمت هنر گرایش پیدا کردم. از ۶ سالگی به کلاس نقاشی رفتم و یادگیری نقاشی را شروع کردم. این هنرمند، سال ۸۱، در رشته نقاشی در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، پذیرفته می‌شود و نقاشی را به صورت جدی پی می‌گیرد کارشناسی ارشد را در همین رشته و در دانشگاه تربیت مدرس می‌خواند و اکنون دانشجوی دکتری «فلسفه هنر» است. او ۶ سالی است که در دانشگاه‌های آزاد و علمی کاربردی و همچنین در جهاد دانشگاهی تدریس می‌کند و هنر درمانی را با تمرکز بر هنر نقاشی ادامه می‌دهد. این مدرس دانشگاه در مورد مشکلات تحصیلمش می‌گوید:

به قوت خود باقی‌ماند. به نظرم معلولیت شنوایی بیشتر در حوزه ارتباطات نمود می‌یابد؛ چون جامعه درک درستی از ناشنوایی ندارد و در بهترین حالت، مردم فکر می‌کنند اگر سمعک‌داری باید مثل یک فرد

فراکسیون معلولان هنوز تشکیل نشده است

سعید افشین فر

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه فراکسیون معلولان در مجلس دهم هنوز تشکیل نشده است گفت: مایلم که فراکسیون معلولان هر چه زودتر تشکیل شود. البته امضای نمایندگانی که مایلند عضو فراکسیون شوند جمع‌آوری شده و من نیز جزو امضا کنندگان هستم.

سلمان خدادادی با اشاره به اینکه گروه‌هایی از معلولان چند بار به من مراجعه کرده‌اند گفت: معلولان را به کمیسیون اجتماعی دعوت کردم تا هفته آینده جلسه‌ای با آنها داشته باشم. وی با بیان اینکه تاکنون و با وجود فراکسیون پیگیر مسائل و مشکلات معلولان بوده‌ایم اظهار داشت: از زمانی که مجلس دهم تشکیل شده گروه‌های مختلف معلولان برای پیگیری مطالباتشان به ما مراجعه کرده‌اند البته با تعدادی از آنها که مطالبات جمعی داشتند خواستیم که مطالباتشان را به شکل مکتوب کرده‌ام. کمیسیون ارسلان کند که هنوز چیزی به دستمان نرسیده است ولی مشکلات موردی که با ما مطرح می‌شد را با وزیر رفاه و رئیس سازمان بهزیستی مطرح کرده‌ام. اندیشی کمیسیون ملکان در مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه بررسی قانون جامع حمایت از حقوق معلولان هنوز در دستور کار کمیسیون اجتماعی قرار نگرفته است

نمایندگان عضو در کمیسیون اجتماعی از دوره اول تا نهم این دیدار برای نخستین بار در مجلس تدارک دیده شده است.

در این جلسه برنامه‌ها و اهداف نمایندگان ادوار که مغفول مانده است مورد بررسی قرار می‌گیرد، همچنین از پیشنهادات و برنامه‌های این نمایندگان جهت رفع مشکلات موجود در جامعه استفاده می‌شود.

سهیلا جلودارزاده نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی نیز با بیان اینکه فراکسیون معلولان ان شاءالله هر چه زودتر تشکیل می‌شود گفت: من نیز جزو امضاکنندگان برای تشکیل فراکسیون معلولان هستم و تا آنجا که می‌دانم امضاهای نمایندگان به بخش فراکسیون‌های مجلس شورای اسلامی فرستاده شده است تا ان شاءالله فراکسیون هر چه زودتر تشکیل شود.

افزود: من نمی‌توانم طرح یا لایحه‌ای که از طرف هیأت رئیسه ارجاع نشده را بررسی کنیم. خدادادی گفت: همان‌طور که گفتم کمیسیون اجتماعی پیگیر مطالبات معلولان است و مؤید آن هم تصویب قانون کاهش ساعت کار زنان دارای شرایط خاص بود که با وجود اینکه از سوی شورای نگهبان رد شده بود باز در کمیسیون مورد بررسی قرار گرفت و طی رایزنی‌هایی که با شورای نگهبان انجام شد به تصویب رسید. البته من همه تلاش‌ها را برای احقاق حقوق افراد دارای معلولیت و پیگیری مطالباتشان انجام خواهد داد.

رئیس کمیسیون اجتماعی همچنین از برگزاری جلسه هم‌اندیشی کمیسیون اجتماعی با نمایندگان کمیسیون اجتماعی در ادوار گذشته مجلس خبر داد و گفت: جهت استفاده از تجربه، اندوخته فکری و مخزن تفکرات همه

اینکه این جشنواره در سه بخش صحنه‌ای، خیابانی و کودک برگزار می‌شود، مضمون آثار را در قالب اجتماعی، مناسب‌سازی شهری و بیان توانمندی‌ها در جامعه عنوان کرده‌اند. وی مضمون اصلی بخش کودک ایجاد شرایط شادی بخش در کنار رساندن پیام‌های آموزنده به مخاطبان است. «فیاض» برگزارچی چنین جشنواره‌هایی را مهم خواند و بیان کرد: «آنچه در این کارها باید مدنظر قرار گیرد مفهومی است که خود معلول به آحاد مردم اعلام می‌کند که نه تنها در بخش اجتماعی اثرگذار هستند بلکه در بخش هنر هم می‌توانند حضور یابند و مشکلات بین خود و جامعه را بر دارند که در اینجا به آدم‌های سالم از دریچه هنر پیام‌رسانی می‌شود.» وی در ادامه در پاسخ به سؤال خبرنگار مهر در خصوص تئاتر معلولان کردستان، گفت: «استان کردستان قدمت دیرینه‌ای در خصوص تئاتر و موسیقی

استان‌ها اعلام خواهد شد. لازم به ذکر است چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر معلولان امید آفرین از ۱۲ تا ۱۷ آذر ماه سال جاری به مناسبت روز جهانی معلولان با تعداد ۳۸ گروه نمایشی داخلی و ۱۱ نفر نمایشی خارجی با حضور بیش از ۵۰۰ نفر از معلولان، کارگردانان و سایر عوامل اجرایی در استان اصفهان برگزار می‌شود.

صورت گرفته که بعد از کردستان به عنوان ششمین مقصد، به بازیینی آثار استان همدان پرداخته و بعد از آن هم به جنوب کشور خواهیم رفت و مجموعاً بازیینی آثار از ۲۴ استان تا ۱۵ مهر تمام خواهد شد.» به گفته «فیاض» بعد از اتمام بازیینی‌ها، نشست نهایی صورت گرفته و آثار مورد تأیید از طریق دبیرخانه جشنواره به